(इंग्रजीत टंकलिखित न्यायनिर्णयाचा मराठी अनुवाद)

मुंबई उच्च न्यायालय

दिवाणी अपिलीय अधिकारिता

रिट याचिका क्रमांक ७८९५/२०११

मधील

एकस्व पत्र अपील क्रमांक ३१५/२०१३

मधील

अंतरिम अर्ज क्रमांक १३९५६/२०२४

सोबत

रिट याचिका क्रमांक ७८९५/२०११

मधील

एकस्व पत्र अपील क्रमांक ३१५/२०१३

बाळासाहेब सोनबा चव्हाण .... अर्जदार/अपीलकर्ता

विरुद्ध

दिलीप बाबूराव राजपूत (मृत्यू पावल्याने) ..... उत्तरवादी

त्यांच्या कायदेशीर वारसदारांद्वारे आणि इतर

अर्जदार/अपीलकर्त्यासाठी, सुश्री वीणा थधानी सोबत ऋतुजा गायकवाड.

उत्तरवादी क्रमांक १ ते १ई यांच्यासाठी, श्री. श्रीरंग कटनेश्वरकर सोबत संदीप गुप्ता, विवेक चौहान.

उत्तरवादी-राज्य सरकारसाठी, सुश्री नेहा भिडे, सरकारी वकील यांच्यासोबत ए. आय. पटेल, अतिरिक्त सरकारी वकील, एम. एस. बने, सहाय्य्क सरकारी वकील.

न्यायमंच : न्यायमूर्ति जी. एस. कुळकर्णी आणि
न्यायमूर्ति आरती साठे.

तारीख : ६ नोव्हेंबर, २०२५.

मौखिक न्यायनिर्णय : [न्यायमूर्ति आरती साठे यांच्याद्वारे]

१. हे एकस्व पत्र अपील दिनांक १९ ऑक्टोबर २०१२ रोजीच्या विद्वान एकल न्यायाधीशांनी पारित केलेल्या न्यायनिर्णय आणि आदेशाविरुद्ध (यापुढे "आक्षेपित आदेश" म्हणून संदर्भित) दाखल करण्यात आलेले आहे, ज्यामध्ये अपीलकर्त्याचे वडील

श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांचे भागीदार म्हणजेच श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांनी दाखल केलेले रिट याचिका क्रमांक ७८९५/२०११ सह दाखल करण्यात आलेले दिवाणी अर्ज क्रमांक १७६२/२०१२ अंशतः मंजूर करण्यात आले. आक्षेपित आदेशात दिलेल्या काही निष्कर्षांमुळे व्यथित झाल्याने, अपीलकर्त्याने प्रस्तुत एकस्व पत्र अपील दाखल केलेले आहे.

२. थोडक्यात वस्तुस्थिती अशी आहे :-

२.१ वर्ष १९७३-७४ च्या सुमारास, अपीलकर्त्याचे वडील म्हणजेच श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांना महाराष्ट्र सरकारने मुंबई दारूबंदी कायदा, १९४९ अंतर्गत फॉर्म एफएल-II आणि सीएल/एफएल-III या स्वरूपात विक्रेत्याचा परवाना (यापुढे 'परवाना' म्हणून संदर्भित) दिला होता. विदेशी दारू आणि देशी दारूच्या किरकोळ विक्रीसाठी मुंबई विदेशी दारू नियम, १९५३ अंतर्गत हा परवाना देण्यात आला होता. अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण हे मेसर्स चव्हाण अँड कंपनी या भागीदारी संस्थेच्या नावाने व्यवसाय करत होते, ज्यामध्ये श्री. प्रसन्न कुमार हे अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांचे भागीदार होते. मात्र, नंतर १९९० मध्ये श्री. प्रसन्न कुमार यांना हटवण्यात आले आणि २९ जून १९९० रोजी, अपीलकर्त्याच्या वडिलांनी उपरोक्त व्यवसायात भागीदार म्हणून श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांचे नाव समाविष्ट करण्यासाठी जिल्हाधिकारी, पुणे यांच्याकडे अर्ज केला.

राज्य उत्पादन शुल्क विभागाने बयान नोंदवले, ज्यात श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांनी जिल्हाधिकारी यांनी मंजूर केलेल्या नवीन भागीदारी लेखाच्या अटी आणि शर्तींचे पालन करण्याचे वचन दिले.

२.२ दिनांक ६ जुलै १९९० रोजी जिल्हाधिकारी यांनी नवीन भागीदारी लेखाला मंजुरी दिली आणि श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांना पुढील दोन अटींच्या अधीन राहून भागीदार म्हणून परवान्यावर समाविष्ट करण्यास परवानगी दिली.

(ए) *मूळ परवानाधारक म्हणजेच सोनबा ए. चव्हाण यांचा या भागीदारीत मोठा वाटा असेल; आणि*

(बी) *मूळ परवानाधारक म्हणजेच सोनबा ए. चव्हाण यांच्या मृत्यूनंतर, येणारे भागीदार (म्हणजेच, दिलीप बाबूराव राजपूत) यांना विक्रेत्याच्या परवान्यावर कोणताही अधिकार राहणार नाही.*

२.३ पुढे, नवीन भागीदारी लेखाचे खंड ४, ८ आणि १३ खालीलप्रमाणे होते :-

"४. भागीदारीतील समभाग अपीलकर्त्याचे वडील ५१ टक्के आणि दिलीप बाबुराव राजपूत ४९ टक्के होते;

८. अपीलकर्त्याच्या वडिलांचा मृत्यू, असमर्थता किंवा घातक आजार झाल्यानंतर श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांना विक्रेत्याच्या परवान्यावर

कोणताही अधिकार नसेल आणि परवाना अपीलकर्त्याच्या वडिलांच्या कायदेशीर वारसांच्या नावावर हस्तांतरित केला जाईल;

१३. जिल्हाधिकारी यांनी दिलेल्या मंजुरीनंतर भागीदारी अंमलात येईल आणि श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांना भागीदारी करारानुसार अधिकार असतील आणि मृत्यू, असमर्थता किंवा इतर कोणत्याही कारणास्तव मूळ परवानाधारकाचा (म्हणजेच अपीलकर्त्याच्या वडिलांचा) परवान्याशी असलेला संबंध तुटल्यास, नवीन जोडलेल्या भागीदाराचा परवान्यावर कोणताही अधिकार राहणार नाही."

२.४ भागीदारी लेखातील वरील खंडांच्या आधारे आणि त्यात नमूद केलेल्या अटींच्या आधारे, श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांचे नाव परवान्यात समाविष्ट करण्यात आले होते आणि त्याच अटींना दिनांक २६ जुलै १९९० रोजी परवान्यावर मान्यता देण्यात आली होती. वर्ष १९९८ मध्ये कधीतरी, अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण आणि श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांच्यात भागीदारीच्या कामकाजाबाबत परस्पर वाद निर्माण झाले आणि म्हणून अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी परवाना प्राधिकरणाकडे अर्ज करून विनंती केली की विदेशी दारू आणि देशी दारूची किरकोळ विक्री करण्यासाठी भागीदारी लेखाला देण्यात आलेल्या

परवान्याचे नूतनीकरण करू नये आणि श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांचे नाव त्यातून काढून टाकावे.

२.५ दिनांक ३० मार्च १९९८ रोजी, श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांनी जिल्हाधिकारी यांच्याकडे परवान्याच्या नूतनीकरणासाठी अर्ज केला, मात्र अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी परवान्याच्या नूतनीकरणासाठी आक्षेप घेतला होता आणि श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण आणि श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांच्यात वाद असल्याने जिल्हाधिकारी यांनी श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांचा अर्ज फेटाळून लावला.

२.६ श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांचा अर्ज नामंजूर करण्याच्या जिल्हाधिकारी यांच्या आदेशामुळे व्यथित झाल्याने, त्यांनी मुंबई दारूबंदी कायदा, १९४९ च्या कलम १३७(२) अंतर्गत आयुक्त राज्य उत्पादन शुल्क यांच्याकडे अपील दाखल केले. आयुक्त, राज्य उत्पादन शुल्क यांनी ३० जून १९९८ रोजीच्या आदेशाद्वारे जिल्हाधिकारी यांचा दिनांक ३० मार्च १९९८ रोजीचा आदेश रद्द केला आणि भागीदारी लेख अस्तित्वात होता या आधारावर परवान्याचे नूतनीकरण केले.

२.७ दिनांक ३० जून १९९८ रोजीच्या आयुक्त, राज्य उत्पादन शुल्क यांच्या आदेशामुळे व्यथित होऊन, अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी राज्य सरकारसमोर पुनरीक्षण अर्ज दाखल केला आणि तो देखील ४ मार्च १९९९ रोजीच्या

आदेशाद्वारे फेटाळण्यात आला. अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी रिट याचिका क्रमांक ७३५७/२००० दाखल केली होती जी या न्यायालयाच्या द्विसदस्यीय खंडपीठाने दिनांक २७ जुलै २००२ रोजीच्या आदेशाने निकाली काढली होती. द्विसदस्यीय खंडपीठाने असा निष्कर्ष काढला की श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांची योग्य पद्धत हि होती कि त्यांनी दिवाणी दावा दाखल करणे हा होता, मात्र, कोणताही दिवाणी दावा दाखल करण्यात आलेला नाही, कारण भागीदारी लेख नोंदणीकृत नसल्यामुळे, अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी कोणताही दिवाणी दावा दाखल केलेला नाही, असा अपीलकर्त्याचा युक्तिवाद आहे.

२.८ श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांनी २७ मार्च २००० रोजी दिवाणी न्यायाधीश वरिष्ठ स्तर, पुणे यांच्या न्यायालयात नियमित विशेष दिवाणी दावा क्रमांक ३२३/२००० दाखल केला. दिवाणी न्यायाधीश वरिष्ठ स्तर, पुणे यांनी दिनांक २० एप्रिल २००६ रोजी पारित केलेल्या आदेशाद्वारे हा दिवाणी दावा खारिज करण्यात आला.

२.९ दिनांक ७ ऑगस्ट २००७ रोजी श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांचे निधन झाले, त्यांच्या मागे अपीलकर्ता आणि दोन मुली होत्या ज्यांनी परवान्यासह व्यवसायातील त्यांचे हक्क, मालकी हक्क आणि हित सोडले होते. अपीलकर्त्याचा असा युक्तिवाद आहे की २००७ मध्ये अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांच्या मृत्यूनंतर, श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांनी ३० ऑगस्ट १९९० रोजीच्या कथित

खोट्या आणि बनावट हक्क सोडून दिल्याच्या लेखाच्या आधारे, ज्यावर अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांच्या बाजूने कथित स्वाक्षरी केली होती, अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांचे नाव सदर परवान्यातून काढून टाकण्यासाठी परवाना प्राधिकरणाकडे अर्ज केला. त्याच वेळी, अपीलकर्त्याने त्याच्या मृत वडिलांच्या जागी त्याचे नाव बदलण्यासाठी परवाना प्राधिकरणाकडे अर्ज केला.

२.१० वर्ष २००९ मध्ये अपीलकर्ता आणि श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांना वैयक्तिक सुनावणीची करण्याची परवानगी दिल्यानंतर, परवाना प्राधिकरणाने ९ फेब्रुवारी २०१० रोजी एक आदेश पारित करून, जोपर्यंत श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत आणि अपीलकर्ता यांनी परवाना प्राधिकरण कार्यालयात भागीदारी लेखाच्या संदर्भात योग्य कागदपत्रे सादर केली नाहीत तोपर्यंत भागीदारी संस्थेचा व्यवसाय बंद ठेवण्याचा आदेश दिला.

२.११ परवाना प्राधिकरणाने ९ फेब्रुवारी २०१० रोजी दिलेल्या आदेशामुळे व्यथित होऊन, श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत आणि अपीलकर्ता दोघांनीही आयुक्त राज्य उत्पादन शुल्क यांच्याकडे स्थगितीसाठी अपील आणि स्थगिती अर्ज दाखल केले. दिनांक ६ एप्रिल २०१० रोजीच्या आदेशाद्वारे आयुक्त, राज्य उत्पादन शुल्क यांनी स्थगिती अर्ज फेटाळला आणि दिनांक २४ ऑगस्ट २०१० रोजीच्या समान आदेशाद्वारे, अपीलकर्ता

आणि श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांनी दाखल केलेल्या अपिलांमध्ये, आयुक्त, राज्य उत्पादन शुल्क यांनी दोन्ही अपील फेटाळले आणि परवाना प्राधिकरणाने पारित केलेला दिनांक ०९ फेब्रुवारी २०१० रोजीचा आदेश कायम ठेवला.

२.१२ अपीलकर्त्याने २०११ मध्ये कधीतरी आयुक्त, राज्य उत्पादन शुल्क यांनी पारित केलेल्या आदेशाविरुद्ध राज्य सरकारसमोर पुनरीक्षण याचिका दाखल केली आणि १३ जुलै २०११ रोजीच्या आदेशाद्वारे अपीलकर्त्याची वैयक्तिक सुनावणी झाल्यानंतर, अपीलकर्त्याने दाखल केलेली पुनरीक्षण याचिका मंजूर करण्यात आली आणि भागीदारी लेखातील अटी आणि शर्तींनुसार श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांचे नाव परवान्यामधून काढून टाकण्याचे निर्देश देण्यात आले, जे परवान्यावरील परवान्यावरील नोंदणीमध्ये देखील समाविष्ट होते.

२.१३ दिनांक १३ जुलै २०११ रोजीच्या आदेशामुळे व्यथित होऊन श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांनी रिट याचिका क्रमांक ७८९५/२०११ दाखल केली आणि २६ सप्टेंबर २०११ रोजी या न्यायालयाकडून एकतर्फी अंतरिम अनुतोष मिळवला, ज्यामध्ये परवाना प्राधिकरणाला त्यांचे नाव परवान्यामधून काढून टाकण्यापासून रोखण्यात आले. या रिट याचिका क्रमांक ७८९५/२०११ मध्ये आक्षेपित आदेश पारित करण्यात आला आहे ज्याला प्रस्तुत एकस्व पत्र अपीलमध्ये आव्हान देण्यात आले आहे.

२.१४ त्यानंतर, ५ मार्च २०१६ रोजी श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांच्या कायदेशीर प्रतिनिधींनी दावा क्रमांक ३२३/२००० दाखल करण्यास झालेल्या विलंबाबद्दल माफी मागण्यासाठी आणि पूर्ववत स्थापना करण्यासाठी किरकोळ अर्ज क्रमांक ३३९/२०१२ दाखल केला, जो २० एप्रिल २००६ रोजीच्या आदेशाद्वारे फेटाळण्यात आला. २ रे सह दिवाणी न्यायाधीश, कनिष्ठ स्तर यांनी दिनांक ०५ मार्च २०१६ रोजी पारित केलेल्या आदेशाद्वारे उपरोक्त किरकोळ अर्जही फेटाळण्यात आला.

२.१५ श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांनी ५ मार्च २०१६ रोजीच्या आदेशाविरुद्ध दिवाणी अपील क्रमांक १९१/२०१६ दाखल केले आहे. दरम्यान, श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांचे दिनांक २८ जुलै २०२० रोजी निधन झाले. जिल्हा न्यायालय यांनी दिवाणी अपील क्रमांक १९१/२०१६ देखील ७ जानेवारी २०२२ रोजी खारिज केले.

२.१६ श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांच्या मुलाने इतर कायदेशीर वारसांसह जिल्हा न्यायालयाने त्यांचे दिवाणी अपील खारिज करण्याच्या आदेशाविरुद्ध रिट याचिका क्रमांक ११९०४/२०२२ दाखल केलेले आहे, जो निर्णय प्रलंबित आहे.

३. ही तथ्ये आणि उलटसुलट इतिहासाच्या पार्श्वभूमीवर आणि अपीलकर्ता आणि श्री. दिलीप बाबूराव राजपूत यांच्यात अस्तित्वात असलेल्या परस्पर वादाच्या पार्श्वभूमीवर आम्ही प्रस्तुत एकस्व पत्र अपीलमध्ये निर्णय घेत आहोत.

४. आम्ही अपीलकर्त्याच्या वतीने हजर असलेले वकील सुश्री. वीणा थडानी यांच्यासह सुश्री. ऋतुजा गायकवाड आणि उत्तरवादी क्रमांक १ ते १ई साठी हजर असलेले वकील श्री. श्रीरंग कटनेश्वरकर, श्री. संदीप गुप्ता आणि श्री. विवेक चौहान आणि तसेच राज्य-सरकारच्या वतीने हजर असलेले वकील श्री. ए. आय. पटेल आणि सुश्री एम. एस. बने यांचे म्हणणे ऐकले आहे. आम्ही कागदपत्रे आणि विद्वान एकल न्यायाधीशांनी पारित केलेला आक्षेपित आदेशाचे देखील अवलोकन केलेले आहे. हे लक्षात घेणे आवश्यक आहे की एकस्व पत्र अपील क्रमांक ३१५/२०१३ दाखल केल्यानंतर आणि वर्ष २०१३ मध्ये प्रस्तुत अपील स्वीकारल्यानंतर, वरील परिच्छेद २.१४ ते २.१६ मध्ये नमूद केल्याप्रमाणे या प्रकरणात नवीन घडामोडी घडल्या. या घडामोडींचा शेवट श्री. दिलीप बाबुराव राजपूत यांच्या कायदेशीर वारसांनी रिट याचिका क्रमांक ११९०४/ २०२२ मध्ये केला आहे जो निर्णयासाठी प्रलंबित आहे. अपीलकर्त्याच्या विद्वान वकील सुश्री वीणा थडानी यांनी असा युक्तिवाद केला आहे की श्री दिलीपो बाबुराव राजपूत यांनी दाखल केलेले दिवाणी अपील क्रमांक १९१/२०१६ फेटाळण्यात आल्यामुळे, पक्षांमधील परस्पर विवाद कायम राहू शकत नाहीत. त्यामुळे, अपीलकर्त्याला परवाना योग्यरित्या देण्यात यावा असा त्यांचा युक्तिवाद आहे. पुढे तिचा असा युक्तिवाद आहे की आक्षेपित आदेश देखील विद्वान एकल न्यायाधीशांनी अपीलकर्ता आणि उत्तरवादी यांच्यात अस्तित्वात असलेल्या परस्पर विवादांच्या आधारे पारित केलेला आहे आणि ते विवाद आता अस्तित्वात नसल्यामुळे, आक्षेपित आदेश रद्द

करणे आणि रद्दबातल ठरवणे आवश्यक आहे. त्यांनी आम्हाला आक्षेपित आदेशात संबंधित निष्कर्षांमध्ये नेले जे असे होते :-

> *२२. माझ्यासमोरचा विवाद असा आहे की, सोनबा चव्हाण यांच्या हयातीत एक विवाद होता, जो या न्यायालयासमोर सोनबा चव्हाण यांच्या सांगण्यावरून आणला गेला होता, ज्यांना सक्षम दिवाणी न्यायालयात जाण्याचा आणि मुंबई दारूबंदी कायदा, १९४९ अंतर्गत अधिकाऱ्यांसमोर याचिकाकर्त्याविरुद्ध आपला दावा न करण्याचा निर्देश देण्यात आला होता. न्यायालयाचा तो आदेश सोनबा चव्हाण यांनी स्वीकारला. त्याचप्रमाणे, त्यांच्या हयातीत याचिकाकर्त्याने त्यांच्याविरुद्ध आणि इतरांविरुद्ध दिवाणी दावा दाखल केला होता, ज्यामध्ये मनाई हुकूम आदेश देण्यात आला होता, ज्यावर सोनबा चव्हाण यांनी प्रश्न उपस्थित केला नव्हता. त्यामुळे जेव्हा सोनबा चव्हाण यांचे निधन झाले आणि उत्तरवादी क्रमांक ४ यांनी परवान्यात त्यांचे नाव समाविष्ट करण्याचा प्रयत्न केला आणि यादरम्यान परवान्याची मुदत संपली आहे, तेव्हा जिल्हाधिकारी यांनी दोन्ही बाजूंशी न्याय्य आणि वाजवी दृष्टीकोन स्वीकारला आहे, म्हणजे पक्षांमधील विवाद त्यांचे निराकरण होईपर्यंत परवाना निलंबित राहील. उत्तरवादी क्रमांक ४, ज्यांचे*

पूर्वाधिकारी पूर्वीच्या आदेशांनी आणि भूमिकेने बांधील होते, त्यांच्या सांगण्यावरून अशा आदेशात हस्तक्षेप करणे अनुज्ञेय होते. याच कारणामुळे ज्या आदेशाला आव्हान देण्यात आलेले होते तो आदेश रद्द करण्यात आलेला आहे. या परिस्थितीत, ज्या न्यायनिर्णयांवर मोठ्या प्रमाणात अवलंबून राहता आले आहे, त्यांच्याकडून कोणतीही मदत मिळू शकत नाही.

२३. वरील चर्चेचा परिणाम म्हणून, रिट याचिका अंशतः मंजूर करण्यात येत आहे. राज्य सरकारचा आदेश, ज्या मर्यादेपर्यंत तो उत्तरवादी क्रमांक ४ यांनी दाखल केलेला पुनरीक्षण अर्ज मंजूर करतो आणि परवान्यात त्याचे नाव समाविष्ट करण्यास परवानगी देतो ज्यामुळे त्याला व्यवसाय करण्यास सक्षम केले जाते, तो रद्द करण्यात येत आहे आणि रद्दबातल ठरवण्यात येत आहे. परंतु खर्चाबाबत कोणताही आदेश पारित न करता, न्यादेश वरील अटींमध्ये कायम करण्यात येत आहेत.

२४. रिट याचिका निकाली काढण्यात येत आहे हे लक्षात घेता, दिवाणी अर्ज कायम राखू शकत नाही आणि तो देखील निकाली

काढण्यात येत आहे. खर्चाबाबत कोणताही आदेश पारित करण्यात येत नाही.

५. दुसरीकडे, उत्तरवादींच्या वतीने हजर असलेले विद्वान वकील श्री. श्रीरंग कटनेश्वरकर यांनी असा युक्तिवाद केला आहे की रिट याचिका क्रमांक ११९०४/२०२२ अद्याप या न्यायालयात निर्णयासाठी प्रलंबित असल्याने पक्षकारांचे सर्व अधिकार अजूनही खुले आहेत आणि त्याबाबत कोणताही अंतिम निर्णय झालेला नाही.

६. दोन्ही पक्षांनी मांडलेले युक्तिवाद ऐकल्यानंतर, आम्ही उत्तरवादीच्या विद्वान वकिलांनी सादर केलेले निवेदन स्वीकारण्यास तयार नाही की रिट याचिका क्रमांक ११९०४/२०२२ मध्ये अद्याप निर्णय प्रलंबित असल्याने, आक्षेपित आदेश रद्द करता येत नाही आणि रद्दबातल ठरवता येत नाही. आजपर्यंत परवाना निलंबित करण्यात आला आहे आणि हा प्रदीर्घ काळ प्रलंबित असलेला विवाद लक्षात घेता अपीलकर्ता किंवा उत्तरवादीकडून त्याचा वापर केला जाऊ शकत नाही, ज्यामुळे व्यवसाय ठप्प होतो जो आमच्या मते स्वीकारार्ह स्थिति नाही. या टप्प्यावर, आम्ही अपीलकर्त्याच्या विद्वान वकिल सुश्री वीणा थडानी यांनी सादर केलेले निवेदन स्वीकारण्यास तयार आहोत की उत्तरवादीने दाखल केलेले दिवाणी अपील क्रमांक १९१/२०१६ फेटाळण्यात आल्यामुळे, अपीलकर्ता आणि उत्तरवादी यांच्यात आता कोणताही परस्पर विवाद नाही. पुढे, आक्षेपित आदेश देखील, वर नमूद केल्याप्रमाणे,

त्याचा निर्णय उक्त परस्पर विवादावर आधारित आहे. अपीलकर्त्याचे वडील श्री. सोनबा अण्णाजी चव्हाण यांनी दिवाणी दावा दाखल न केल्याने प्रकरण उत्तरवादीच्या बाजूने झुकणार नाही, जसे की आजपर्यंत उत्तरवादीने दाखल केलेला दिवाणी दावा देखील रद्द करण्यात आला आहे. त्यामुळे आमच्या मते, अपीलकर्त्या सुश्री थडानी यांच्या विद्वान वकिलांनी सादर केलेले निवेदन स्वीकारले जाणे आवश्यक आहे. या न्यायालयासमोर रिट याचिका क्रमांक ११९०४/२०२२ ची प्रलंबितता ही बदललेली परिस्थिती लक्षात घेता, आक्षेपित आदेश रद्द करण्यात आणि रद्दबातल ठरवण्यात अडथळा आणू नये आणि सदर याचिकेच्या निकालाच्या अधीन राहून आम्हाला खालील आदेश पारित करणे आवश्यक वाटते :-

आदेश

(i) दिनांक १९.१०.२०१२ रोजीचा आक्षेपित आदेश रद्द करण्यात येत आहे आणि रद्दबातल ठरवण्यात येत आहे.

(ii) जिल्हाधिकारी, पुणे यांनी, जर अपीलकर्त्याने परवाना नूतनीकरण/हस्तांतरण केल्यानंतर परवाना शुल्क भरले असेल तर, विक्रेत्याचा परवाना अपीलकर्त्याच्या नावावर हस्तांतरित करावा.

(iii) नूतनीकरण हे रिट याचिका क्रमांक ११९०४/२०२२ मध्ये या न्यायालयाच्या विद्वान एकल न्यायाधीशांनी दिलेल्या आदेशांच्या अधीन असेल.

(iv) वरील आदेशाच्या संदर्भात अपील मंजूर करण्यात येत आहे. वरील आदेश लक्षात घेता, वरील अंतरिम अर्जामध्ये काहीही कायम राहू शकत नाही.

(न्यायमूर्ति आरती साठे) **(न्यायमूर्ति जी. एस. कुळकर्णी)**

<u>अस्वीकरण</u>

"या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याचा / तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही. तसेच, इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरीता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबाजवणीकरीता वैध मानला जाईल."